

nar. 3. 6. 1937 v Mělníku † 8. 1. 2016

První tvůrčí kroky mělnického výtvarníka Zdeňka Žemly ovlivnil profesor Robert Schön, který záhy vytyčil jeho talent a nasměroval jeho příští uměleckou cestu. Ta vedla později do výtvarného oboru tehdejší Lidové školy umění v Mělníku. Zdeněk Žemla byl jedním z prvních pěti posluchačů, kteří pod vedením akademického malíře Vladimíra Veselého po pětiletém studiu úspěšně absolvovali. Jeho cesta hledání tím však nekončila. V několika dalších letech se zdokonaloval v malbě u akademického malíře Františka Emlera.

Zdeněk Žemla si vyzkoušel různé výtvarné projevy. Počáteční kovové plastiky brzy vystřídaly obrazy z Mělníka a jeho okolí, z Vysočiny a jižních Čech. Blízkou se mu stala technika olejové tempery. Ale osvojil si též akvarel, pastel a litografii.

Žemlova krajina není „upovídáná“ Můžeme se na ni dívat dlouhý čas, a ona se nepodbízí, jen na nás dýchá. S podzimem se její dech ztlumí a stává se přimykavější, aby se o to intenzivněji s jarem rozvoněl zemitou syrovostí, již proniká na povrch nový život. Žemla si krajinu nepřivlastňuje, čerpá jen z jejích nesčetných proměn. Nesleduje pouze vnější tvář krajiny, nýbrž to, čím vydechuje a co on dokáže silou svého prožitku sdělit v malířské zkratce. Právě pro tento osobitý vklad se Zdeněk Žemla zařadil mezi přední neprofesionální výtvarníky našeho kraje.

Zdeněk ŽEMLA

„Mělník ol. temp. sol. 150x80, rok 10-2014,,

